

Iskaja vsak četrti
in velja s poštnino
vred in v Mariboru
s pošiljanjem na dom
za celo leto K 4.—
za pol leta „ 2.—
za četrt leta „ 1.—

Naročnina se pošilja
upravitelstvu v tiskarni
sv. Cirila, koroške
ulice št. 5. List se
pošilja do odpovedi.

Deležniki katol. ti-
kovnega društva do-
bivajo list brez po-
srebne naročnine.

SLOVENSKI

GOSPODAR.

List ljudstvu v pouk in zabavo.

Pozamezni listi do-
be se v tiskarni in pri
gospodu Novak-u na
velikem trgu po 10 h.

Rokopisi se ne vra-
čajo, neplačani listi
se ne sprejemajo.

Za oznanila se plačuje
od navadna vrstice,
če se natisne enkrat,
po 15 h, dvakrat 25 h,
trikrat 35 h.

Inserati se sprejemajo
do srede opoldne.

Štev. 11.

V Mariboru, dne 17. marca 1904.

Tečaj XXXVIII.

Ptujski okrajni zastop.

Ptuj, 14. marca 1903.

Danes se je vršila volitev za okrajni zas-
top iz skupine velikega posestva. Slovenska
stranka je dobila pri volitvi volilne komisije
49 glasov, nasprotna stranka pa 63 glasov.
Od slovenskih volilcev so izostali gospod prošt
ptujski, Alojz Pihler iz Levajne, Ant. Kokoli
iz Levajne, Jurij Strah od Sv. Andraža v Sl.
gor, Toplak Franc iz Karčevine pri Ptuj in
vsled bolezni Andrej Toš iz Bratislave.

Z nasprotno stranko so volili: Martin
Burg iz Jurovec, Vindiš Andrej iz Brega,
Žampe Jakob iz Levajne, Šumer Matevž iz
Mihovec, Vrsič Janez z Brega pri Ptuj, Ca-
futa Jožef iz Drave, Vrabelj Jožef iz Spod.
Velovlaka.

Od sosesk je pustil c. kr. okrajni glavar
voliti župana Ant. Goljat le za Pongerce in
Spod. Jablane. Ni pa pustil c. kr. okr. glavar
voliti zastopnikov sosesk Zlatoliče, Strazgoj-
nice, Mihovci, Župečjaves, Škola, Skorba,
Zdrgonjaves, Ločič, Slovenjaves, Loka, ozir.
njih pooblaščenec.

Tako so dobili nasprotniki volilno komi-
sijo za-se in so si izvolili dr. Fichtenau, žu-
pana Ornika in trgovca Sadnika v komisijo.

Ker smo vedeli, da je od tega, katera
stranka dobi komisijo za-se, večinoma odvi-
sen izid cele volitve, smo naše moze svarili
in prosili, da pridejo vsi na volišče in to
pravočasno. Za to se pa nekateri niso prav
nič zmenili. Videli so ves čas, kako strastno
so nasprotniki po celem okraju agitirali, da
so nekateri gospodje bili takorekoč noč in

dan na nogah in na vozu, n. pr. Maks Stra-
schill z Brega in drugi. Pa za vse to se ne-
kateri naših volilcev niso brigali, ampak so
mirno doma ostali!

Tako postopanje se obsoja samo ob sebi
in pričakovati je, da bode dobilo tudi zaslu-
ženo plačo.

Tudi izdajalci med nami še niso izumrli,
ampak ta kuga je še precej razširjena. Treba
bode vse moči napeti, da se ta škodljiva in
sramotna bolezen sčasoma popolnoma iztrebi
in zatre. — Izdsjalstvo v taki ostudni obliki
in v tolikem številu, to je bila najžalostnejša
podoba, katero je volitev pokazala!

Nasprotniki so mlinarja Burga iz Juro-
vec in kmeta Žumra na vsežgodaj v kočiji
pripeljali v mesto! Bolnike so nosili na
volišče! Bolan mož Kofler, kateri je prišel
volit za svojo ženo, sedel je v volilni sobi
na vozičku. Niso mu prizanesli; moral je na
volišče! Slovenski volilci pa, katerih ni ovi-
rala nobena bolezen so prišli prepozno, ali
pa celo izostali! Pri volitvi zastopnikov so
Slovenci imeli 45 glasov, Nemci in nemčurji
pa 63. To pa vsled tega, ker je nemška
komisija, njej na čelu župan Ornik, zavrgla
še glas soseske Pongerce in Spod. Jablane,
kateri je pri volitvi komisije smel zastopati
župan Anton Goljat, ker komisija ni pustila
nobenega pooblaščenca drugih sosesk voliti,
ker je eden slovenski volilec oddal legitima-
cijo brez glasovnice, dva volilea pa sta se
odstranila, preden je bila volitev končana.

Slovenska stranka je postavila kandi-
datom posestnike; Nemci in nemčurji graj-
ščaka pl. Hellin na Sterntalu, grajščaka

barona Kübeck na Borlnu, grajščaka pl.
Pongrac v Dornovi, grajščaka Uim v Zavrču
krčmarja in žganjarja Maksa Strašil na Bregu
pri Ptuj, trgovca Franca Šosterič pri Sv.
Vidu, mlinarja Martina Burg v Jurovecih,
posestnika Jakoba Žampa v Levajcih, po-
sestnika Jožefa Vrabelj ml. v Spod. Velovlaku
in posestnika Andreja Vindiš na Bregu pri
Ptuj.

Kmet naj kmeta voli! kriči »Štajerc«.
Ta volitev je pokazala, da kmet odpadnik
na komando tudi nemške grajščake voli, da
je vse povdarjanje tega gesla hinavsko, laž
in sleparija!

Kedaj se vendar odpro našim ljudem oči?

Rusko-japonska vojna.

Vojska na suhem.

V vojnih krogih se misli, da se bosta
sovražni vojski na suhem sprijeli šele štiri
tedne pozneje, ko bode Japonci vso svojo
silo 200.000 mož zbrali v Tuganu in Genzanu.
Glavne utrdbe imajo Rusi na reki Jalu. Ruska
vojska je razpostavljena v nepretrgani vrsti
od Mukdena do reke Jalu, da ji ni mogoče
priti za hrbet.

General Saharov je dejal, da bo Rusija
zbrala v Mandžuriji najmanj 400.000 mož.
Predno vsi ti tisoči ne bodo zbrani na bo-
jišču, se ne bo zgodilo nič posebnega. Če
imajo tudi Japonci sedaj nekaj prednosti, jim
Rusi pripravijo velika presenečenja.

Japonci prodirajo sedaj z veliko naglico
v Mandžurijo. Tako se glase najnovejša poro-
čila. Ta hitrica je za Japonce jako nevarna,

Listek.

Občinska seja.

(Napisal Iv. Baloh.)

(Konec.)

»Skoro do goldinarja so ga licitirali pri
dražbi ranjkega gospoda župnika«, je rekel
Miha, »saj veš, vsakdo bi ga rad imel za
spomin na gospoda. Bog jim daj dobro! Pa
je res pripraven, pogledaj, na eni strani je
črnilo, na drugi pa sipa. Zato sem ga pa
kupil za občinsko pisarno.«

Ko so se tako pogovarjali, je vstopil
Francelj. Nič ni dejal, klobuk je vrgel v kot
ter se vsedel na konci mize. Tam je vedno
sedel on, ker je bil navadno zapisnikar. Zlan
se je izgovarjal, da je že star in da ne vidi
dobro, Tomaževc pa, da se mu preveč roke
tresejo, torej ni preostalo drugega, kot da je
za pero prijel ter pisal zapisnik Firtahov
Francelj.

»No, bomo pa začeli«, je rekel župan
Miha. »Barakar je šel na semenj, ga ne bo,
bomo pa kar sami naredili.«

»Kaj pa je takega?« vpraša Tomaževc.

»Tako je, možje«, je začel Miha. »Gla-
varstvo zahteva, da mora imeti vsaka vas
nočnega čuvaja, da bomo varni pred ognjem

in tatovi. Tako je! Doslej smo bili v vedni
nevarnosti, hiše so lesene in če ogenj na-
stane, bo vsa vas pogorela. Strašno bi bilo
ponoči. Tako je možje, kaj mislite?«

Za nekaj časa je nastala tišina. Zlan je
podprl svojo glavo še z drugo roko, Tomaževc
je spustil iz pipe močan kolobar dima, Fran-
celj je pa mirno gledal pred se.

»No, kaj misliš, Zlan?« vpraša Miha.

Zlan se je naslonil na zid in rekel:

»Dobro bi bilo, saj tako vedno slišimo
kaj slabega? A kje ga pa bomo dobili?«

»Kje ga bomo dobili«, je vmes posegel
Tomaževc, »kar starega Sepa vzemimo, ta še
po dnevi nič ne vidi.«

Vsi so se zasmejali razun župana.

»Ali pa Buzeljnovoga Martina«, je rekel
Firtahov Francelj z neko škodoželjnostjo.

In vsi so se še bolj zasmejali.

»Ta pa ta«, je rekel Zlan, »ki ni nikdar
trezen.«

»Kdo ga bo pa plačeval?« je vprašal
Tomaževc.

»Kdo? občina!« je rekel z močnim gla-
som Francelj.

»Kako pa, saj imamo že itak visoke do-
klade?« mu je odgovoril Tomaževc.

»Ali pa«, je hotel pomirjevalno uplivati
župan Miha, »ko bi vsaka hiša skrbela za eno
noč po vrsti.«

»Kaj še«, je ugovarjal Tomaževc, »še te
skrbi bomo imeli.«

»Pa res«, je pritrdil Francelj, »ali bom
šel jaz, ki sem truden, ali bodo šli otroci?«

»Jaz že ne grem«, je pristavil Zlan.

»Dežela naj ga plača in najame, saj tudi
davke pobira, naj pa še za nas skrbi«, je
rekel odločno Firtahov Francelj. »Zakaj pa
smo kmetje, ali samo za davke plačevati?«
Le povej Miha sosedom, da bodo vsak eno
noč hodili po zimi na mrzlo, kaj bodo rekli!
In čuvaja hočejo imeti, kdo ga bo pa plače-
val? Občina že ne, saj moramo že toliko
občinskih revežev podpirati, da je groza. Most
bo treba na Krotniku popraviti, kje bomo
pa denar dobili?«

»Res je tako«, mu je pritrdil Tomaževc.
Županu je bil ta prepir zelo neljub. Ravno
prav je prišla žena in je rekla:

»Miha, pojdi no malo ven, hlapec je pri-
gnal kravo iz semnja, pa se ga je tako na-
bral, da je strah.«

Župan je vstal in šel.

Sami trije so bili.

»Tomaževc, če z menoj potegneš«, je
dejal bolj tiho Francelj, »ti dam v nedeljo
za pol litra.«

»Saj veš, da bom, misliš, da bom res
hodil pozimi ponočnjake preganjat?«

Tako je rekel Tomaževc. In živahno sta